

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 23. Mollius Responsum Papæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX. *ingenua libertate tibi exponamus rei se-*
 A. C. 872. *riem; nempe antequam Hincmarum do-*
mnaremus, Canonem Sardicensem, ubi de
Appellatione ad S. Sedem agitur, in no-
stro Concilio recitari iussimus. Hic in
Episcoporum Epistola aliqua desideran-
tur, idque solummodo apparet, Episco-
pos voluisse demonstrare, non Romæ
sed in Francia secundum Concilium Sar-
dicense a Judicibus delegatis circa ap-
pellationem Hincmari pronunciari oportere.

§. XXIII.

Mollius Responsum Papæ.

Ep. 34.

Actardus Archiepiscopus Romam se-
 cundo profectus, his delatis Respon-
 sis, aliam Papæ ad Regem Carolum retu-
 lit Epistolam longe diversam a prioribus,
 quarum acerbitatem excusat, & in di-
 laudando Rege totus est. *Ex compluri-*
bus viris, inquit, virtute conspicuis, &
præcipue ex Fratrem nostro Actardo cogn-
vimus, Regum nullum te meliorem in
toto orbe Ecclesiarum Fautorem esse at-
que Patronum. Unde nullum in regno
tuo inveniri Episcopum vel Monasterium,
quod munificentia tua non locupletave-
rit; præterea cupere te ardentissime, Se-
dem S. Petri honorare, Vicarium ejus
& Clericos donis cumulare, & contra
hostes tueri. Et infra: Hanc Epistolam
secre-

secretissimam habe, quam nemini nisi amicorum fidissimis communices. Fidem nostram autem interponimus, & sanctissime promittimus, si tu, nosque Imperatori nostro superstites fuerimus, nunquam alium præter te Imperatorem habituros, etiamsi alius nobis modios auro plenos offerret. Jamque nunc, si Deus disposuerit, Clerici, populus, proceresque Romani te Principem suum, Regem, Patricium, Imperatorem, atque Ecclesiæ Defensorem exoptant. ()*

Quod spectat ad Hinemarus Laudunensem Papa declarat, se non aliter quam juxta Canones de ejus Appellatione vel le cognoscere, & promittit, se, postquam Hinemarus Romam venerit, hanc causam ad Judices ipsius provinciæ remissurum. Ultima est hæc Epistola Hadriani Pontificis, qui sub finem hujus anni octingentesimo.

(*) Nempe Ludovicus II. Imperator prole mascula carebat. Quid vero causæ subest, cur silentium tam solite imperetur? scilicet, Ludovicus Rex Germaniæ, Caroli Calvi frater natus major, qui filios habebat, Imperio propior erat; cui non solum jus Hæreditatis, sed etiam consuetudo favebat; quippe ex quo Carolus Magnus Occidentis Imperator fuerat proclamatus, hæc Dignitas semper ex Familia Carolina primogenitis, Ludovico pio, Lothario, Ludovico II. obtigerat.

Sæculum IX. gentesimi septuagesimi secundi nature
 A. C. 872. debitum solvit.

§. XXIV.

S. Athanasius Episcopus Neapolitanus.

*vit. auct.
 Peto. Cass.*

Eodem anno ad Superos translatus est S. Athanasius Episcopus Neapolitanus. Jam illa ætate hæc Civitas inter præcipuas in Italia habebatur sive incolarum pietatem, sive multitudinem Ecclesiarum & Monasteriorum spectes. Officium Divinum Græce & Latine celebrabatur, & non nunquam duo erant Episcopi, qui cuilibet nationi in sua lingua ministrabant. Athanasius, Gregorii, illi Civitati Præfecti, frater, Episcopus ordinatus fuit anno octingentesimo quinquagesimo annos tantum octodecim natus. Usque adeo nulla cura Canones observandi erat. Gregorio defuncto, successit filius Sergius, levis ingenii & avaritiæ nota infamis, a moribus parentis sui omnino alienus. Cum Episcopus, ejus patruus, delinquentem sapius reprehenderet, & documenta præberet salutaria, ea non tam ipse quam uxor impatientissime ferens muliebri ferocitate dicebat ad maritum; *Si Dominus Civitatis Neapolitanæ videri vellet, eum non modo castigationes Episcopi repellens, sed etiam invisum monitorem urbe ejice-*